

На 30 м. м. въ Военния клубъ гостува съ единъ концертъ смѣсенятъ хоръ при д-во „Добри Чинтуловъ“ — Сливенъ. Тоя концертъ бѣше наистина една изненада за всички. Преди всичко направи впечатление числеността на хориститѣ и отличната имъ хорова техника. Сливенскиятъ хоръ пѣе ритмично и съ чиста интунация, което е рѣдко качество при хоровото пѣние. Въ това отношение, пѣкъ и изобко, гостувалия преди време югославянски хоръ „Обиличъ“ не превъзхожда хора на сливенци.

Като се остави безъ внимание контрастирането при нюансировката, малко рѣзкото чупене на линията, по която трѣбва да протече настроението, постиженията на диригента г. Цековъ сж просто удивителни за условията при които е работилъ, Вижда се, че е вложилъ голѣма любовъ, умение и талантъ и е довелъ хора до единъ добре стегнатъ, дисциплиниранъ апаратъ и на художествена висота. Цековъ е безспорно единъ обдаренъ и културенъ диригентъ. Сливенъ може да се гордѣе съ своя хоръ, какъвто дори София нѣма.

Изъ в. „Време“ —
1934. г. бр. 677.

*

Концертътъ на Сливенския хоръ, който се състоя вчера въ Военния клубъ, дойде да ни покаже, че въ провинцията се работи много по-съзнателно. Хорътъ е въ съставъ отъ 80 души, смѣсенъ, но представлява внушителна звукова маса, съ великолепенъ ансамбълъ. Диригентътъ Цековъ — извънредно даровитъ — умѣе да контролира съ майсторство не само отдѣлнитѣ групировки, но овладява темпераментно цѣлия хоровъ апаратъ и постига добро изпълнение. Впечатлението отъ изпълненитѣ пѣсни е силно, трайно. „Дамянъ танецъ води“ „Слана падна, Гане“, „Сънь сънувахъ“, „Изгрѣяло ясно слънце“, както и „Чудния деви“ бѣха художествено изнесени и се слушаха съ задоволство.

Желаемъ отъ сърдце още по-голѣми успѣхи на този хубавъ хоръ, който си е поставилъ благородната задача да бжде истински културтругеръ, да разнася изъ всички кѣтища бѣлгарската народна пѣсенъ и съ това си дѣло да слави нашата страна.

Изъ в. „Знаме“ —
1934. г. бр. 23.

*

Сливенскиятъ народенъ хоръ „Добри Чинтуловъ“ изнесе снощи блѣскаво въ Военния клубъ хоровъ концертъ отъ народни пѣсни и композиции на: Петко Стайновъ, Морфовъ и нѣкои пасажи отъ Вагнеровата опера „Танхойзеръ“ — всички бурно аплодирани. Дирижира г. Илия Цековъ. Отъ страна на софийскитѣ пѣвчески дружества бѣ поднесенъ вѣнецъ на изпълнителитѣ. Изпълнението на сливенци предизвика заслуженъ възторгъ.

Изъ в. „Дневникъ“ —
1934. г. бр. 10237.

*

Сливенъ е билъ винаги гнѣздо на буденъ националенъ духъ, а неговъ присѣщъ елементъ е народната пѣсенъ. Очевидно отъ любовъ къмъ нея и за да я култивиратъ, сливенци сж създали при своето народно читалище „Зора“ внушителния си смѣсенъ хоръ „Д. П. Чинтуловъ“, който се представи на софийската публика съ концерта си въ салона на Военния клубъ, даденъ на 30 т. м. въ 6 ч. вечерята. При препълненъ салонъ, едни съ известенъ страхъ, а други съ предубеждение очакваха започването на концерта. Зеръ не сж малцина софиянцитѣ,

